TAMIL NADU ... 21 JUL 19 ... MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1973 மார்ச் 19

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் **பேரவை** மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

மருத்துவ மனைகளில் இலவச-சிகிச்சைக்கான வருமான வரம்பு

*416 வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அரசு மருத்துவ மனைகளில் தங்கி இலவசச் சிகிச்சை பெறுவதற்கான தற்போதுள்ள உச்ச வருமான வரம்பை ரூ. 300 ஆக உயர்த்தும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இல்லை.

திரு. மே. சி. தூயமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிறைந்த வருமானம் உடையவர்கள் கூட, குறைந்த வருமானம் பெறுவதாகக் கூறி அரசினர் மருத்துவ மனைகளில் இலவசமாக மருத்துவம் பெறுவதைத் தடுக்க அரசு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, வருமானத்தைக் குறைவாகச் சொல்வதாக அறியப்பட்டால் அதற்குச் சான்றிதழ் கேட்டு அதை நிரூபிக்கும்படிக் கேட்கலாம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : இப்பொழுது வருமானத்தை ரூ. 200 ஆக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் மிகவும் தொல்லைப் படுகிறார்கள். ஆகவே, வருமான வரம்பை ரூ. 300 அல்லது ரூ. 400 ஆக உயர்த்த அரசு இனிமேலாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாதம் ரூ. 200 சம்பாதிக்கிறவர்கள் அதிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, மருத்துவ மனை களில் இலவசமாக வேண்டும் என்ற கருத்தே நியாயமான கருத்து அல்ல. ரூ. 200 சம்பாதிக்கிறவர்கள் சினிமாவுக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள்

சிகரெட்டுக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள், நோயை விலைக்கு வாங்குவதற்கு எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள் என்ற கணக்கைப் பார்த்தால் மருத்துவ மனைக்குச் சிறிய கட்டணமாவது செலுத்துவதுதான் ஜனநாயகத்தில் நியாயம் ஆகும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பொதுவாகவே, மருத்துவ மனையில் இலவச மாகவே வைத்தியம் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு அரசு இருந்தால் உதவி கரமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால்தான் ரூ. 100-ஐ ரூ. 200 ஆக ஆக்கி இருக்கிறது. விலைவாசி உயர்ந்து போய்க்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் ரூ. 200 என்று வைத்திருப்பது மிகக் குறைந்த வருவாய் ஆகும். ஆகவே, ரூ. 200-ஐ ரூ. 300 ஆக ஆக்குவதற்கு அரசு யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : முதலிலேயே ஒரு விடை சொன்னேன். எவ்வளவு ஏழையாக இருந்தாலும் மருத்துவ மனையில் குறைந்த பட்சக் கட்டணம் செலுத்தினால் ஒரு பொறுப்புணர்ச்சி வளரும். அந்தப் பொறுப்பு உணர்ச்சியை வளர்க்க உணவுக்கு எப்படிச் செலவழிக்கப்படுகிறதோ, உடைக்கு எப்படிச் செலவழிக்கப் படுகிறதோ, அப்படியே மருந்துக்கும் ஒரு சிறு பங்கு செலுத்த வேண்டும். ஆனால், அடியோடு செலுத்த முடியாதவர் களுக்கு எல்லாவிதமான வசதியும் அரசு செய்ய முடியும். ஆனால், செலவிடக் கூடிய வாய்ப்பு வசதிக்கேற்ப குறைந்த கட்டணம் செலுத்துவதென்பது அவர்கள் மருத்துவ மனையை முறையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும், அனாவசி யமாகப் பயன்படுத்தாமலிருக்கவும் உதவும். குடும்பத்தில் தகராறு வந்தால் கூட மருத்துவ மனையில் போய்ப் படுத்துக்கொள்ளாமலிருக்கவும், இவை களுக்கெல்லாம் மிகப் பெருமளவுக்கு உதவியாகும்.

திரு. கு. காமாட்சி : இலவச சிகிச்சை பெறுவதற்குப் பாராளுமன்ற உறுப் பினர்களின் குடும்பங்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதே, அதுபோல் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் குடும்பங்களுக்கும் அந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தர அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இரண்டு ஏற்பாடு கள் செய்யலாம். ஒன்று—சட்டசபை உறுப்பினர் தங்கள் சம்பளத்தை ரூ. 200-க்கு உட்படுத்திக் கொள்ளலாம். அது எளிதில் இன்றைக்கு நடக்கக் கூடிய காரியம். இல்லையானால், அவர்கள் மருத்துவம் பெறும்போது அவர் களுக்குத் தேவையான வசதிகள் கிடைக்கவில்லையென்றால், அதைக் கிடைக்கச் செய்ய அரசாங்கம் முயற்சிக்கலாம். ஆனால், மொத்தமாக இந்த வருமான எல்லையை உயர்த்துவது என்பது கடினம்.

1973 மார்ச் 19]

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சில அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள், தாங்கள் அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யவில்லை என்று மருத்துவ மனையில் பொய் சொல்லி, மருத்துவ மனையில் சேர்ந்துவிடுகிறார்களே அதைப்பற்றி இந்த அரசு அறியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அறியாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், மருத்துவ மனையில் சேருவதற்கு உள்ள வருமான வரம்பை உயர்த்த வேண்டுமென்ற இந்தக் கோரிக்கை குறித்து, ஏதோ மற்ற காரியங்களுக்கெல்லாம் அதிகச் செலவு செய்கிறார்கள், இதற்குக் குறைந்த செலவு செய்தால் போதும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இது நோய் பரவுகின்ற விஷயம். மற்றவர்களைப் பாதிக்கின்ற விஷயம். நோய் சொஸ்தப்படாவிட்டால் அடுத்த வீட்டுக்குப் பாவி அவர்களும் கஷ்டப்படுகிற விஷயம். அதனால், இந்த விஷயத்தை மனிதாபிமானத்துடன் அரசு கவனித்து வருமான வரம்பை உயர்த்துவதற்கு முயற்சி செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மனிதாபிமானத்தை மிக அதிகமாகக் கருதுகிற இந்தியாவின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கிராமத்தில் மிகச் சாதாரணமான கிராம வைத்தியர்களை வைத்து, அதுவும் இரண்டாயிரம் பேருக்கு ஒருவரை நியமிக்கலாம் என்றும் அவர்கள்கூட ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் பத்து பைசா வீதம் கட்டணம் வாங்கிக்கொண்டு மருந்து தரவேண்டும் என்றும் ஒரு ஆலோசனையை வழங்கினார்கள். கிராமத்திலேயிருக்கிற ஏழை மக்களிடத்தில் படித்துப் பட்டம் பெறாத, ஆனால், மூன்று மாதங்கள், ஆறு மாதங்கள் பயிற்சி பெற்று 'பேர்ஃபுட்' டாக்டர்களை வைத்து நோயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுக்கவும், நோயாளி ஒவ்வொருவரிடமும் பத்து பைசா வீதம் வாங்கவேண்டும் என்றும், இல்லையானால் அவர்களுடைய நில வருமானத்தின்மீது ஒரு துணை வரி போட்டு அதை வசூலித்து, அதன் மூலமாக நிதி பெறவேண்டும் என்னும் கருத்தை மனிதாபிமானம் மிக்க இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய நிலைமைக்கு ஏற்ப பார்க்கும்போது, 100 ரூபாயை 200 ரூபாயாக்கியதினாலேயே பெரும்பாலோர் இலவச மருத்துவ வசதி பெறக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இலவச மருத்துவம் பெறுவதன் காரணமாக ஏற்படுகிற நிலைமை என்னவென்றால், இலவச மருத்துவ வசதியை அவர்களுக்கு வழங்குகிற போது, ஒரு பொறுப்பற்ற சூழ்நிலை உருவாகிறது. 200 ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உள்ளவர்கள் இதற்காக ஒரு நாமினல் சார்ஜ் ஒரு குறைந்த அளவு கட்டணம்—செலுத்துவதன்மூலம் ஒரு பொறுப்புணர்ச்சி வளரும் என்றுதான் கருதுகிறேன்.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, அவுட்-பேஷன்ட்கள் ஏராளமாக வந்து இலவசமாக மருத்துவ வசதி பெறுகிறார்கள். ஆகவே, மருத்துவ மனையிலேயே ஒரு உண்டியலை வைத்து, அவர்கள் விரும்பிய தொகையை அதில் போடும்படி ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். ஆதலால் அரசு அதைச் செய்ய முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்விக்கு நன்றி. புற நோயாளிகள் ஆயிரக்கணக்கில் இலட்சக் கணக்கில் அரசு மருத்துவ மனைக்கு வந்து வைத்தியம் செய்துகொள்கிறார்கள். வெளியிலிருந்து வந்து வைத்தியம் செய்துகொண்டு போகிற புற நோயாளிகளுக்கு மருந்து இலவசமாகத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், மருத்துவ மனைக்குள்ளே படுக்கை வசதி, சுகாதார வசதி, இன்னும் வேறுவிதமான மருந்துகளை எடுத்துத்தருகிற செவிலியர்களுடைய பணி வசதி போன்றவை அனைத்தும் தரப்படுகிறவர்களுக்குத்தான் ஒரு குறைந்த கட்டணம் இருக்கிறதே தவிர, புற நோயாளிகளுக்கு அவ்விதமான கட்டணம் எதுவுமே கிடையாது. உண்டியல் வைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே நல்ல கடமை உணர்ச்சியை உருவாக்கிக்கொண்டால் உண்டியல் வெற்றி பெறும். அதற்கான எண்ணம் இருக்கிறது. அதுகுறித்து பின்னர்தான் முயற்சிக்க வேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, தோராயமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு பேர் இலவச சிகிச்சை பெறுகிறார்கள் என்ற விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்த விவரம் இல்லை. ஆனால், ஏறத்தாழ 4 கோடி மக்களில் குறைந்தபட்சம் 50 லட்சம் பேராவது இந்த மருத்துவ வசதி பெற்றுக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். இன்னும் அதிக பேரளவாகவும் இருக்கலாம்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : ஒவ்வொரு நோயாளியும் நபர் ஒன்றுக்குப் பத்து பைசா விதம் அளிக்கவேண்டும் என்ற யோசனை இருந்ததே, அந்த யோசனை செயல்படுகிறதா ? இல்லையா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் அப்படி நோயாளிகள் பத்து பைசா தரவேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட வில்லை. அதற்குமாறாக, நோயாளிகளைப் பார்க்க பெரிய மருத்துவ மனை களுக்குள்ளே வருகிறவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி, சில நேரத்தில் பண்டங்கள் கூட காணாமல் போகிற நிலையும் சுகாதார வசதி கெடுகிற நிலையும், நோயாளிகள் ஐம்பது பேர் இருக்க, அவர்களைப் பார்க்க 100 பேர்கள் வந்து,

1973 மார்ச் 19]

மூச்சுக்காற்று கூட கெடுவதற்கு வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்பதால் அதை அளவுபடுத்த, ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்ய, பார்க்க வருகிறவர்களிடம் பத்து பைசா வீதம் வசூலிக்கலாம் என்று கருதுகிறோம். பத்து பைசா கட்டணம் வசூலிக்க ஆகும் செலவு டிக்கட்டுக்கு 5 பைசா வீதம் இருக்கும், அதிக வருமானமும் இருக்காது. வீண் செலவை ஒரு வகையில் உண்டாக்குவதைத்தவிர பெரும் பலன் இருக்காது என்று கருதி, இப்பொழுது அந்தக் கட்டணம் வசூலிக்கும் முயற்சி கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : நோயாளிகளை படுக்கையில் வைத்து சிகிச்சை செய்யவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்தாலும் அந்த சிகிச்சை முடிவதற்கு முன்பே, பூரணமாக குணம் அடையுமுன்பே ஆறு ஏழு நாட்களில் அவர்களை திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். ஆனால் சிலரை மாதக்கணக்கில் வைத்திருக்கிறார்கள், காரணம் டாக்டர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருப்பதன் காரணத்தினால் என்று அங்கிருந்து வருகிற நோயாளிகள் கூறு கிறார்கள். எனவே யாராக இருந்தாலும் முப்பது நாட்களுக்கு மேல் இருப்பார் களேயானால் அவர்களைக் கண்காணித்து, டீன் அவர்களே அக்கறை எடுத்து அவர்களைக் கண்காணித்து முப்பது நாட்களுக்கு மேல் தங்குபவர்களை அங்கிருந்து நீக்கி தேவை உள்ளவர்களுக்கு அதிக நாட்கள் சிகிச்சை அளிப்ப பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டியதைச் செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இதெல்லாம் மனிதனுடைய நல்லெண் ணத்தைப் பொறுத்தது. உண்மையாகவே நோய் நீங்கிற்று என்று டாக்டர் சொல்லிவிட்ட பிறகு நோய் நீங்கினாலும் பலஹீனம் நீங்கியிருக்காது, எனவே அது நீங்கும் வரை அவர்களை மருத்துவ மனையில் வைத்திருப்பது என்பது முறையல்ல. அதோடு புதிதாக வருகிறவர்களுக்கும் இடம் தரவேண்டும். மருத்துவ மனையில் இருந்து இன்னும் ஒரு வார காலம் நல்ல உணவு எல்லாம் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகலாம் என்றால் மருத்துவ மனைகளில் தற்போதுள்ள இட நெருக்கடி காரணமாக அதற்குத் தற்போது வசதியில்லை. கூடுமான வரையில் அடிப்படையாக எந்த நோய்க்கு சிகிச்சை பெற வந்தார்களோ அது நீங்கி விட்டால் அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமென்ற முறைதான் இருக்கிறது.

Doctors for Leprosy Clinics

* 417 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether the medical men have been showing disinclination to work at Leprosy Clinics in this State; and

(*b*) if so, the action taken thereon.